

на всичко то свое благоволение и милость, (что е ималъ понапредъ къмъ него). Око изобразъва ни милосердіе то на небеснаго Отца, кое то показъва онъ ономъва грѣшникъ, что се врѫбва къмъ него съ истинно раскаленіе. Пакъ това доказъка Закхей Мытарь, (гюмрѣкчія). Кой то се спомина ко Євангеліе: въ това време, кога се удостоилъ да прїимѣ Господа (Иисуса Христа) въ свойата домъ, рекълъ: „Господи! се полѣ имѣніемъ моего разъдамъ нициымъ, и егоже аще овидѣхъ, возвращю четверицю. И онъ тогава (въ той-часъ) чѣлъ отъ Господа този радостный гласъ: „Днесъ спасеніе домъ семъ бысть (а.). Доброразомъный разбойникъ, кой то е висѣлъ на крестъ при Спасителевыатъ крестъ, въ смертныатъ си часъ извѣкалаъ: „Помани ма, Господи, „єгда прїидешъ къ царствіи твоему!.. И что мъ рекълъ Спаситель; „Днесъ со мною будешъ въ Рай (б.).

Тѣа примѣри и този гласъ требовка да се дотежкиватъ до сърдце то на всякого грѣшника, но (най выше до сердце то на тогова,)

(а) Аѣк: гл: дѣ, ст. ѹ и дѣ. (б) тогоже гл: кѣ, ст. мѣ, и мѣ.